

sommeren 1998 fejldiagnosticeret værnepligtig Anders Tellefsen, der var under uddannelse ved sergentskolen i Sønderborg. Lægen har endvidere ifølge TV-Midt/Vest afvist at sende Anders Tellefsen til en kikkertundersøgelse med den begrundelse, at der var tale om hypokondri.

Den værnepligtige fik efterfølgende konstateret cancer i sit ene ben med efterfølgende amputation. Forsvaret har nu gennem 2 år afvist at betale erstatning. Spørgsmålet stilles, da det naturligvis er uholdbart, såfremt forsvarrets læger fejlbehandler eller fejldiagnosticerer, uden at der ydes de værnepligtige erstatninger, som når behandlingen sker i det offentlige sygehusvæsen.

Svar (10/8 01)

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):
Grundlaget for afgørelse af erstatningskrav mod forsvaret er de almindelige erstatningsretlige regler.

Forsvarsministeriet har – som øvrige ministerier – bevillingsmæssig hjemmel til at udbetale erstatninger, som ministeriet ved dom forpligtes til at betale, eller som ministeriet må vurdere med en rimelig sandsynlighed at ville blive forpligtet til at betale, hvis sagen kom for retten.

Den konkrete sag afventer en speciallægeerklæring om en årsagssammenhæng mellem ukorrekt lægelig behandling i forsvaret og det senere sygdomsforløb. Speciallægeundersøgelsen finder sted onsdag den 15. september 2001 og erklæring er lovet afgivet i samme uge. Erstatningssagen vil blive færdigbehandlet hurtigst muligt, når erklæringen foreligger.

Hvis det måtte vise sig i denne sag eller i andre sådanne sager, at værnepligtige i erstatningsmæssig henseende er ringere stillet, end hvis en læge uden for forsvaret havde begået tilsvarende fejl, vil jeg søge den nødvendige bevillingsmæssige hjemmel til at udbetale erstatning tilvejebragt.

Supplerende svar (15/8 01)

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):
I min besvarelse af 10. august 2001 af ovennævnte spørgsmål er der en fejl i angivelsen af datoen for den planlagte speciallægeundersøgelse. Det fremgår af besvarelsen, at speciallægeundersøgelsen finder sted onsdag den 15. september

2001. Der skulle have stået onsdag den 15. august 2001.

Spm. nr. S 3396

Til arbejdsministeren (1/8 01) af:

Jens Vibjerg (V):

»Vil ministeren beskrive de formuleringer i loven om efterløn, der forhindrer, at f.eks. medhjælpende ægtefæller, der har fået udstedt efterlønsbevis og helt er stoppet på arbejdsmarkedet, får efterløn, er det ikke korrekt, at ministeren rent administrativt kan ændre reglerne?«

Begrundelse

I TV-Avisen mandag den 30. juni citeres ministeren for en udtalelse om, at der vil komme et lovforslag herom til efteråret.

Svar (10/8 01)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Efterlønsbeviset sikrer, at medlemmet ikke mister retten til at overgå på efterløn, selvom medlemmet efterfølgende ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet på grund af sygdom eller frihedsberøvelse. Endvidere giver efterlønsbeviset medlemmet adgang til at få beregnet en efterløns-sats, som mindst svarer til satsen på det tidspunkt, hvor efterlønsbeviset fik virkning. Endelig er efterlønsbeviset en forudsætning for – gennem yderligere beskæftigelse – at opnå ret til efterløn med en højere sats, lempeligere pensionsmodregning samt optjening af den skattefrie efterlønspræmie.

Efterlønsbeviset giver ikke en ubetinget ret til at overgå til efterløn. På overgangstidspunktet skal medlemmet fortsat opfylde en række betingelser, herunder betingelserne for ret til dagpenge, bortset fra de undtagelser der er nævnt i beviset, jf. ovenfor.

Efterlønsbeviset giver ikke medarbejdende ægtefæller en særlig adgang til at kunne anses for udtrådt af virksomheden uden nærmere dokumentation herfor. Medarbejdende ægtefæller skal således opfylde de almindelige betingelser for at kunne anses for ophørt med det personli-